

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgesicht Schwerin (Niemcy) w dniu 28 lipca 2008 r. — Krzysztof Pesla przeciwko Justizministerium Mecklenburg-Vorpommern

(Sprawa C-345/08)

(2008/C 260/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichts Schwerin

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Krzysztof Pesla

Strona pozwana: Justizministerium Mecklenburg-Vorpommern

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy jest zgodne z art. 39 WE, że stwierdzenia równoważności w rozumieniu § 112a ust. 1 i 2 Deutsches Richtergesetz dokonuje się wyłącznie, jeżeli z przedłożonych dokumentów wynika, że obywatel UE dysponuje wiedzą i umiejętnościami, które objęte są zakresem (niemieckiego prawniczego) egzaminu z przedmiotów obowiązkowych zgodnie z § 5 ust. 1 Deutsches Richtergesetz?
- 2) Jeżeli na pytanie 1 należy udzielić odpowiedzi przeczącej: Czy art. 39 WE stanowi, że kryterium zgodnej z prawem europejskim oceny równoważności jest wyłącznie to, czy uzyskany w UE dyplom uniwersytecki obywatela UE wraz z innymi przedłożonymi przez niego dowodami wykształcenia i doświadczenia jest porównywalny pod względem (intelektualnego) poziomu wykształcenia i zrealizowanego programu kształcenia z niemieckim pierwszym egzaminem państwowym z prawa?
- 3) Jeżeli również na pytanie 2 należy udzielić odpowiedzi przeczącej: Czy jest zgodne z art. 39 WE, jeżeli stwierdzenie równoważności w rozumieniu § 112a ust. 1 i 2 Deutsches Richtergesetz pod względem przedmiotowym opiera się wprawdzie na materiale egzaminacyjnym z przedmiotów obowiązkowych (niemieckiego prawniczego) pierwszego egzaminu państwowego, niemniej ze względu na wykształcenie prawnicze zdobyte już gdzie indziej na obszarze Wspólnoty obowiązują jedynie nieco „obniżone” wymagania?

Skarga wniesiona w dniu 25 lipca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-346/08)

(2008/C 260/16)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: P. Oliver i A. Alcover San Pedro, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie stosując dyrektywy 2001/80/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2001 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza z dużych obiektów energetycznego spalania⁽¹⁾ to elektrowni w Lynemouth, Zjednoczone Królestwo uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja twierdzi, że elektrownia węglowa w Lynemouth w Northumberland stanowi obiekt spalania energetycznego w rozumieniu dyrektywy 2001/80. Początkowo Zjednoczone Królestwo było tego samego zdania jednak w następstwie radykalnej zmiany stanowiska obecnie stanowczo to kwestionuje.

Jeżeli tylko elektrownia w Lynemouth wchodzi w zakres dyrektywy 2001/80, jak twierdzi Komisja, stanowi ona wówczas bezsprzecznie „istniejący obiekt” w rozumieniu jej art. 10 ust. 2. Strony pozostają zgodne co do faktu, że pierwsze pozwolenie na prowadzenie działalności wydano w dniu 1 lipca 1987 r. Zdaniem Komisji wynika stąd, że poziom emisji tej elektrowni powinien być zostać zmniejszony, zgodnie z art. 4 ust. 3 dyrektywy, ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2008 r.

Komisja podnosi, że nie stosując do elektrowni w Lynemouth dyrektywy 2001/80 Zjednoczone Królestwo naruszyło jej przepisy. Fakt braku zmniejszenia poziom emisji wyżej wymienionej elektrowni od dnia 1 stycznia 2008 r. stanowi ciągłe naruszenie prawa wspólnotowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309, s. 1.